

Full diocesà

3 de setembre del 2017

p4 — Experiència missionera al Perú

p5 — L'estiu a la Casa Sacerdotal del Seminari

Sant Pere Claver, esclau dels negres

El proper dissabte 9 de setembre celebrem la solemnitat de la Mare de Déu del Claustre i Sant Pere Claver, dues festes importants per a la diòcesi de Solsona.

Pere Claver va néixer el 25 de juny de l'any 1580 a Verdú, comarca de l'Urgell. Va estudiar a la universitat de Barcelona des d'on va ingressar a la Companyia de Jesús, el 1602, i de seguida embarcà per anar a Nova Granada com a missioner. Acabats els seus estudis a Bogotà va establir la seva residència a Cartagena d'Índies (1615) des d'on va portar a terme la seva tasca pastoral.

Va treballar incansablement per als esclaus, malalts i empresonats. Procurava la formació religiosa i la integració a la societat colonial dels esclaus negres. Aquest fet, va pro-

vocar l'oposició de molts grups socials. Va ser proclamat apòstol de les Índies occidentals pel concili tarragoní del 1727, i fou canonitzat pel papa Lleó XIII (1888). Va morir a Cartagena d'Índies el dia 8 de setembre de 1654.

La seva vila natal celebra amb gran goig aquests dies un seguit d'actes. Així la nit del dia 8, es desenvolupa pels carrers de la vila l'antiga Processó de la Relíquia, popularment la processó de les torxes, que trasllada la relíquia des del Santuari de Sant Pere Claver fins al temple de Santa Maria. El dia 9, se celebra l'ofici a l'església parroquial i de nou té lloc la processó que retorna la relíquia al seu Santuari, on es fa la veneració i el cant dels goigs.

«Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu...»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu aprofitat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre dels meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

(20, 7-9)

Salm responsorial

Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

(Salm 62)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

(12, 1-2)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de partir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.» Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdre, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu

Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

(16, 21-27)

«Us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses»

Jesús, pedra d'ensopec per a tothom

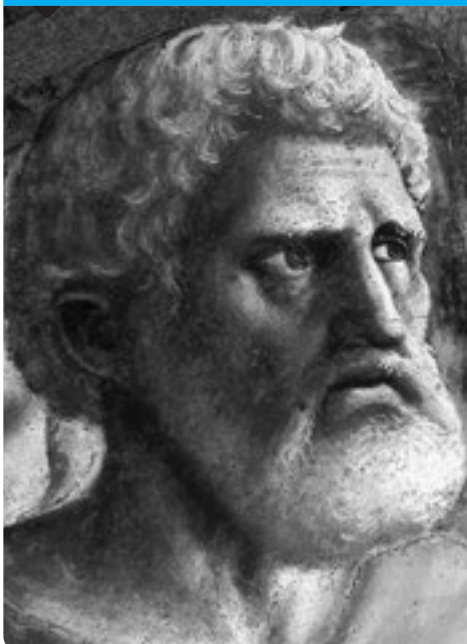
Jean Hakolimana, prev.

Jesús va ser i continua essent un misteri per a tothom qui s'hi acosta. El misteri no és quelcom inaccessible ni incompreensible. Entès així no es podria aplicar a Jesús en quant va venir per apropar-nos al Pare i revelar-lo. Un misteri és allò que no podem posseir en la seva totalitat, no tant per culpa de les nostres limitacions com per raó de la seva pròpia naturalesa. Un misteri ens escapa quan pensàvem tenir-lo, ens sorprèn quan preteníem entendre'l. Aquesta és l'experiència que va marcar i continua marcant els qui s'acosten a Jesús, començant pels mateixos deixebles. Diumenge passat vàrem escoltar com Pere feia una confessió contundent de la messianitat de Jesús. Avui, en canvi, escoltem com aquesta mateixa messianitat de Jesús se li capgira en un misteri i recull un advertiment duríssim: «Fuig d'aquí, Satanàs!»

Segurament, de Jesús, seria un error quedar-nos amb la seva cara desconcertant. Tot i això, aquest aspecte ressalta una advertència per al creixement de la nostra fe. Fins i tot ens pot ser molt profitós. Seguir Jesús implica reconèixer el seu punt misteriós. És acceptar de deixar-nos sorprendre per ell. Abandonar la nostra falsa seguretat i posar-nos a la seva escola. Com Pere i els deixebles, com més el coneixem, més enllà ens convida i més profund se'ns revela. La millor confessió no és tant l'afirmació de la nostra pertinença a ell com l'expectativa i la disponibilitat a viure una veritable aventura amb ell. Més que confessors segurs, Jesús necessita avui dia seguidors oberts al seu esperit, aquells que accepten diàriament de ser qüestionats per la seva exigència.

La imatge

El Mestre ha de dir a Pere que no pensa com Déu, sinó com els homes. I Pere era un dels deixebles capdavaners, el que feia poc l'havia confessat com a Messies, Fill de Déu! Tanmateix li cal conversió.

Ha de continuar el procés de tothom per a esdevenir creient. Ja ho havia deixat tot per ser deixeble, però anava comprénent el missatge cristià i descobrint quina manera de viure li escau.

Pere (1427). Masaccio

Lit. hores: Setmana II

4 dilluns

—Nostra Senyora de la Consolació
—Santa Rosalia, verge (1130-1160)
I Tessalonicencs 1,4,13-18 /
Salm 95 / Lluc 4,16-30

5 dimarts

—Sant Llorenç Justinià, bisbe (1130-1160)
—Santa Teresa de Calcuta, missionera
I Tessalonicencs 5,1-6.9-11 /
Salm 26 / Lluc 4,31-37

6 dimecres

—Sant Faust, màrtir
Colossencs 1,1-8 / Salm 51 /
Lluc 4,38-44

7 dijous

—Santa Regina, màrtir
—Sant Jocelí, bisbe
Colossencs 1,9-14 / Salm 97 /
Lluc 5,1-11

8 divendres

—El Naixement de la Verge Maria
—Sant Adrià, màrtir (*304)
Miquees 5,1-4a / Salm 12 /
Mateu 1,1-16.18-23

9 dissabte

—La Mare de Déu del Claustre
—Sant Pere Claver, prevere (1581-1654)
Colossencs 1,21-23 / Salm 53 /
Lluc 6,1-5

10 diumenge XXIII de durant l'any / Cicle A

—Beats Domènec Castellet, Lluís
Eixarc i Jacint Orfanell, màrtirs
Ezequiel 33,7-9 / Salm 94 / Romans
13,8-10 / Mateu 18,5-20

Experiència missionera al Perú

Delegació de Joventut

Del 19 de juliol al 19 d'agost un grup d'uns vint-i-cinc joves acompanyats de Mn. Marc Majà van fer una experiència missionera al Perú. La seva destinació fou la diòcesi d'Abancay. Els primers dies van poder conèixer la zona i la gent, van participar en algunes activitats i van realitzar algunes visites. Les tasques de servei foren: asil d'ancians, treballant en una residència sense recursos; orfenat de nenes, ajudant-les en el reforç escolar; clínica Santa Teresa, realitzant diversos treballs d'ajuda al personal mèdic; parròquia, fent treball de despatx; missions, acompanyant el P. Edilberto en les seves

visites a les comunitats rurals i coneixent la seva gent i tradicions. També van participar en els treballs de la nova parròquia, per la qual havien fet campanya de recollida de diners durant les setmanes abans de marxar al Perú. Els joves també van fer turisme visitant el parc nacional d'Ampay, l'església de la Virgen de las Nieves de Casinchihua, la ciutat de Cusco, el Macchu Pichu, alguns centres arqueològics, el Valle Sagrado dels Incas, etc. Tot plegat en un ambient de celebració de l'eucaristia, pregàries, reflexions i ambient de germanor. Vegeu tota la informació i fotografies a www.bisbatsolsona.cat.

Benedicció de l'església de Sant Pau de Pomar

El dia 16 d'agost, coincidint amb la celebració de la festivitat de Sant Roc, el dia del vot de poble i la Festa Major de Pomar (Ribera d'Ondara, la Segarra), va tenir lloc la benedicció dels treballs de restauració de l'església de Sant Pau Narbonenc de Pomar.

Aquest notable edifici havia deixat de ser l'església de la població, ara fa uns cinquanta anys, donat el mal estat en què es trobava l'antic temple i, per això, les celebracions s'havien traslladat al local social de la població. Ara, gràcies a la suma dels esforços de tots els veïns de la població, l'Ajuntament de Ribera d'Ondara i el Bisbat de Solsona s'ha realitzat la restauració de l'antiga església.

La benedicció del temple va ser presidida pel Vicari general de la diòcesi, Mn. Josep Maria Vilaseca, per expressa delegació del Bisbe de Solsona. Van concelebrar el rector de la parròquia, Mn. Gaspar Comellas; el delegat de Patrimoni i Litúrgia, Mn. Lluís Prat; i Mn. Eduard Ribera. **Informa: Comissió de Patrimoni**

L'estiu a la Casa Sacerdotal del Seminari de Solsona

L'habitual rutina de la Casa Sacerdotal s'ha vist saludablement trencada per diferents visitants que aquest estiu s'han hostatjat al Seminari. Molts i variats grup s'hi han acollit. En destacarem dos per la seva particular relació amb els preveres i monges que hi viuen.

Del 10 al 16 de juliol, un bon nombre d'ancians de diferents residències de Barcelona va tenir unes jornades de «vacances» a casa nostra. Organitza cada any aquesta activitat la comunitat de Sant 'Egidio, valent-se d'un alegre i esforçat estol de joves voluntaris. També van visitar-los algunes persones

del moviment Gent de Pau de diverses nacions que els van exposar la situació de llurs països i van pregar, junts, per la pau.

En un ambient ben diferent va esdevenir-se l'estada en aquesta casa dels alumnes i professors de l'Acadèmia Internacional de Música de Solsona, AIMS, entre tots unes noranta persones, de molts països, que del 7 al 21 d'agost van omplir-nos de joventut i música. Com cada any, ens van obsequiar amb un preciós concert de música clàssica a la capella.

Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat

Beatificació dels màrtirs claretians (4t part)

P. Càndid Casals i Sunyer

Nasqué l'any 1897 a Malanyeu. Ingressà a la congregació claretiana. El 1919 feu la professió perpetua. El 1920 fou ordenat prevere i destinat a Cervera, Vic... Des de 1934 fou el superior de la comunitat de Gràcia (Barcelona). Fou observant, molt apostòlic, desitjà el martiri.

El 19 de juliol de 1936 hagué d'abandonar el convent de Gràcia, ja en runes. Es refugià en diverses cases particulars. El dia 27 anà a casa d'uns familiars. Allí es trobà amb un registre. Un revolucionari li tragué la boina i li descobrí la corona. Li digué: "Tu ets cura"; ell respongué: "Sí, ho soc". S'assabentaren que era el superior de la casa del pare Claret. Amb maltractes i blasfèmies el portaren a una txeca. Patí molt. El 29 de juliol de 1936 morí màrtir.

Les activitats delictives que amaguen els paradisos fiscals (i II)

Luis Zurdo Jimeno

La transcendència de la informació, una vegada publicada, ha revelat actuacions delictives de personalitats i empreses de diversos països i ha provocat dimissions.

El mateix Consorci informa que «el contingut afecta 12 caps d'Estat o primers ministres, 61 familiars o socis propers a líders polítics, empresaris, esportistes i actors».

També informa el Consorci que en els documents apareixen més de 200.000 societats, fundacions i fons d'inversió que tenen les seves seus en 21 països que es consideren paradisos fiscals. Dels documents es pot deduir que el 80% de les societats que hi apareixen reflectides no són, ni en el seu origen, del Panamà.

El conjunt dels documents filtrats mostra un món *offshore*, paral·lel a la legalitat, i s'aprecia com funciona una autèntica indústria de l'evasió i del blanqueig de diners propiciada des dels principals bancs, bufets d'advocats i gabinets d'assessors fiscals, aquests sí, situats fora dels territoris considerats com a paradisos fiscals.

En resum, aquests «papers» mostren «el costat fosc de la globalització», com ho ha denominat l'eurodiputada espanyola Maite Pagazuartundúa.

D'on procedeixen aquests documents?

D'un sol despatx d'advocats radicat al Panamà amb el nom de Mossak Fonseca, que, d'altra banda, no és el més important (ocupa el quart lloc per volum d'activitat). A més, Panamà no és pas el «paradís fiscal» que més activitat desplega. Tenint presents aquestes dues dades, un sol país i un sol despatx, ens podem fer una idea del gegantí volum que el delictes fiscal assoleix a nivell mundial.

Blanqueig de capitals

Els anomenats paradisos fiscals són veritables prostíbuls del capitalisme, com els ha definit el sociòleg Emir Sader. En aquests territoris es practiquen tot tipus d'activitats econòmiques que serien il·legals en altres països, captant i blanquejant summes milionàries de recursos, com els provinents del comerç d'armes, del narcotràfic i d'altres activitats il·legals d'altres països. Serveixen així mateix per a fer circular capitals sense pagar els impostos que haurien de pagar als seus països d'origen.

L'Església per la pau i contra el terrorisme

Redacció

Els bisbes catalans també van estar representants en la capçalera institucional de la manifestació contra el terrorisme i per la pau que es va fer dissabte passat a Barcelona.

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, i l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, van assistir a la manifestació i a la recepció prèvia que va oferir el president de la Generalitat. També van assistir a la manifestació del bisbe de Terrassa, Josep Àngel Sáiz, i l'auxiliar, Salvador Cristau.

El dijous anterior el cardenal arquebisbe de Barcelona, acompanyat del seu bisbe auxiliar, va participar en la cerimònia conjunta que van celebrar una quinzena de confessions religioses a Barcelona per fer una crida a la pau i en repulsa dels tràgics atemptats.

El diumenge 20 d'agost la basílica de la Sagrada Família va acollir una missa per la pau i la concòrdia, en la qual es va pregar per les víctimes. El cardenal arquebisbe de Barcelona va agrair «la generositat i lliurament de les forces de seguretat, dels professionals sanitaris i de la ciutadania en el seu conjunt». Omella es felicita per la gran «reserva d'humanitat que hi ha en aquesta terra» i assegurarà que «dóna gust sentir-se ciutadà d'aquesta societat».

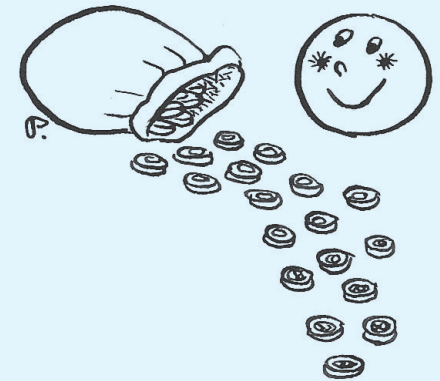
L'eucaristia va comptar amb la presència dels reis d'Espanya, del president del govern, Mariano Rajoy, del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, de la presidenta del Congrés, Ana Pastor, de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i del president i el primer ministre portuguesos.

La Dita

«Val més un goig que cent unces»

Sebastià Codina, prev.

En la vida hi ha estones de tot. Hi ha goigs i dolors. Els moments bons els voldríem engrapar perquè no se'ns escapessin mai més.

Fugen rabents més que no pas un ca llebrer.

Els catalans fins i tot ens fem un tip de cantar «els goigs» a tots els sants del calendari. Finalitzem les tradicionals trobades anuals als santuaris i ermites amb el cant dels goigs. No sabríem pas com acabar millor les nostres festes. I si el sant o santa, la Mare de Déu o un retall d'Evangelí no en tenen encara, cal fer-ne uns tot seguit. Els «goigs» són part de la nostra història.

Per això sentir o tenir goig és una mena d'emoció causada per l'adquisició d'un bé molt desitjat...

Enfortir l'educació dels fills (10)

Sant pare Francesc

L'exercici de transmetre als fills la fe, en el sentit de facilitar la seva expressió i el seu creixement, ajuda a fer que la família esdevingui evangelitzadora, i espontàniament comenci a transmetre-la a tots els qui s'hi acosten, fins i tot fora del propi àmbit familiar. Els fills que creixen en famílies missioneres sovint es tornen missioners, si els pares saben viure aquesta tasca de tal manera que els altres els sentin propers i amigables, de manera que els fills creixin en aquest estil de relacionar-se amb el món, sense renunciar a la seva fe i a les seves conviccions.

Recordem que el mateix Jesús menjava i bevia amb els pecadors (cf. Mc 2,16; Mt 11,19), podia aturar-se a conversar amb la samaritana (Jn 4,7-26), i rebre de nit Nicodem (Jn 3,1-21), es deixava ungir els peus per una dona prostituta (cf. Lc 7,36-50), i s'aturava a tocar els malalts (cf. Mc 1,40-45; 7,33).

El mateix feien els seus apòstols, que no menyspreaven els altres, no estaven reclosos en petits grups de selectes, aïllats de la vida de la seva gent. Mentre les autoritats els assetjaven, ells gaudien de la simpatia «de tot el poble» (Ac 2,47; cf. 4,21.33; 5,13).

«La família es constitueix així com a subjecte de l'acció pastoral a través de l'anunci explícit de l'Evangelí i l'herència de múltiples formes de testimoniatge: la solidaritat envers els pobres, l'obertura a la diversitat de les persones, la custòdia de la creació, la solidaritat moral i material envers les altres famílies sobretot envers les més necessitades, el compromís per a la promoció del bé comú també mitjançant la transformació de les estructures socials injustes, a partir del territori en el qual viu, practicant les obres de misericòrdia corporal i espiritual».

Això s'ha de situar en el marc de la convicció més preciosa dels cristians: l'amor del Pare que ens sosté i ens promou, manifestat en el lliurament total de Jesucrist, viu entre nosaltres, que ens fa capaços d'afrontar junts totes les tempestes i totes les etapes de la vida. També en el cor de cada família cal fer ressonar el kerigma, a temps i fora de temps, perquè il·lumini el camí. Tots hauríem de ser capaços de dir, a partir del que s'ha viscut en les nostres famílies: «Hem conegut l'amor que Déu ens té» (1Jn 4,16). Només a partir d'aquesta experiència, la pastoral familiar podrà aconseguir que les famílies siguin alhora esglésies domèstiques i ferment evangelitzador en la societat.

